

Въ това врѣме ускорени и повтаряни сигнали, които искаха помощъ и мунициии, се зачуха откъмъ пункта № 10. Османъ паша, който въ туй врѣме се намираше на 300 разкрачи задъ пункта 9 на главната квартира, се тревожеше твърдѣ много, понеже не знаеше що става при пункта, гдѣто командуваше Юнузъ бей. Понеже марешала нѣмаше на разположение никакви свои войски, а пъкъ трѣбваше да изпрати непрѣменно подкрѣпление при пунктоветѣ 10 и 11, както на Юнузъ бея, така и на лѣвото крило на Хасанъ Сабри паша, той даде заповѣдь на Адиль паша да изпроводи нѣколко баталиона отъ неговата дивизия. Трѣбнитѣ сигнали, които искаха припаси и помощъ, се усиляваха все повече и повече. Офицери и войници, изпратени отъ находящитѣ се въ опасностъ мѣста, пристигаха всѣка минута, за да потвърдятъ необходимостта на тѣзи искания.

Щомъ съгледа, че първия баталионъ, изпратенъ отъ Адиль-паша, слиза по стрѣмнитѣ на Янжкъ-баиръ, марешала прѣдписа на старшия си адютантъ Тальятъ бея, да поеме командата на 4-тѣ роты, които бѣха назначени да защищаватъ батареята на главната квартира и да отиде съ тѣхъ на помощъ на най-заплашванитѣ отъ неприятеля позиции. Тальятъ бей тръгна веднага и по